

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 99/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť P. F., bytom S., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 149/03 zo 16. decembra 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. F. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. marca 2004 doručené podanie P. F. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom S., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., označené ako „Sťažnosť podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky a § 49 a nasl. zákona 124/02 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon 38/93 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR pre porušenie práv podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení dodatkových protokolov tiež článku 20 Ústavy SR a čl. 1 Protokolu č.1 ku Dohovoru“. Z obsahu podania vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojich označených základných práv uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Cdo 149/03, ktorým odmietol jeho dovolanie v postavení žalobcu v konaní o zaplatenie sumy 687 992 Sk. Súd prvého stupňa, ktorým bol Okresný súd Trebišov, rozsudkom z 18. januára 2002 sp. zn. 4 C 1563/02 žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku. Toto rozhodnutie bolo 17. septembra 2002 potvrdené Krajským súdom v Košiciach rozhodnutím o odvolaní sp. zn. 12 Co 336/02. Sťažovateľ sa domnieva, že jeho dovolanie malo byť v zmysle § 238 ods. 3 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku prípustné, pretože súd I. stupňa podľa neho nesprávne právne posúdil otázku premlčania dlhu. Odmietnutím dovolania najvyšší súd porušil jeho označené základné právo.

Sťažovateľ zároveň uznal, že ústavnú sťažnosť podáva oneskorene (lehota na podanie sťažnosti začala podľa neho plynúť od 23. januára 2004), požiadal však ústavný súd o odpustenie zmeškania tejto lehoty, ktorej sa nedopustil z vlastnej viny. Sťažovateľ poukazuje na to, že ústavný súd by mal v tomto prípade primerane použiť ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, a preto *„podávam návrh na odpustenie zmeškania lehoty...“*.

V dôsledku uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a po prerokovaní veci rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch podľa článku 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vlastnícke právo podľa čl. 20 Ústavy SR a článku 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru a právo na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru bolo uznesením Najvyššieho súdu SR Cdo 149/03 zo dňa 16. 12. 2003 porušené.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cdo 49/03 zo dňa 16. 12. 2003 sa ruší a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

P. F. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 600.000,- Sk, ktoré je Najvyšší súd SR povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť trovy právnej služby advokátke JUDr. M. K., K., vo výške 23.332,- Sk, vychádzajúc v zmysle ust. § 13 ods. 8 z ceny predmetu sporu 687.992,- Sk, vyhl. 163/02 Z. z., na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočke Košice, do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ namietal uznesenie najvyššieho súdu, ktoré bolo jeho právnej zástupkyňi doručené 23. januára 2004, keď nadobudlo právoplatnosť. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 31. marca 2004, pričom z prezentačnej pečiatky na poštovej obálke je zrejmé, že ústavnému súdu bola zaslaná 30. marca 2004, t. j. po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o nich dozvedieť, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje predĺžiť túto lehotu.

Keďže lehotu uvedenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, pričom sťažovateľovi táto lehota do dňa doručenia jeho sťažnosti ústavnému súdu preukázateľne uplynula, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2004